

Eucharistijos stebuklas

ŠV. KLARAI IŠ ASYŽIAUS

ITALIJA, 1240 M.

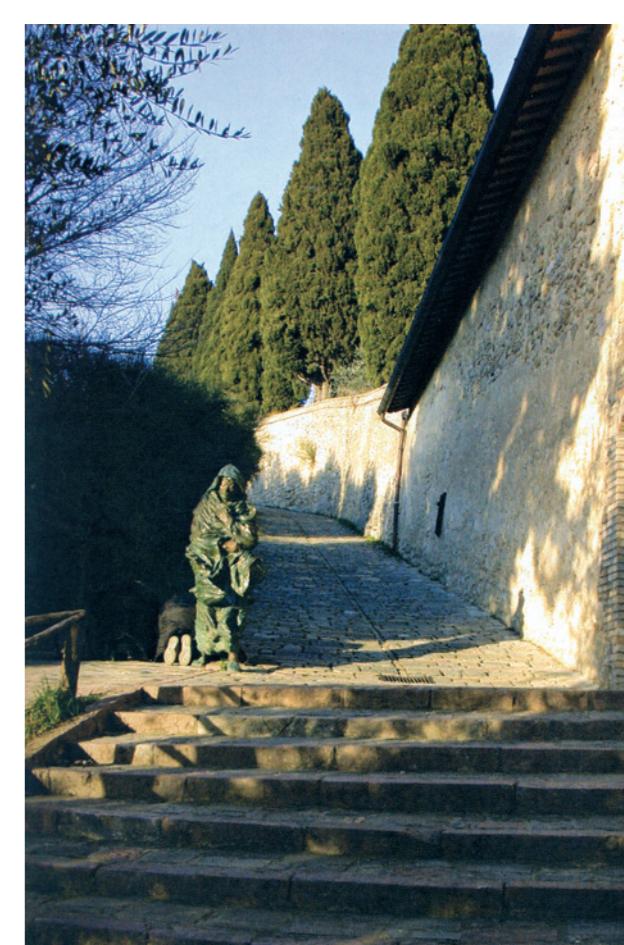
Knygoje Šventosios Mergelės Klaros legenda pasakojama apie įvairius šventosios Klaros padarytus stebuklus. Apsakyta, kaip ji padaugino duoną, kaip vienuolyne iš niekur atsirado aliejaus buteliai. Tačiau žymiausias iš visų jos padarytų stebuklų įvyko 1240 metais, vieną rugsėjo penktadienį, kai ji atstumė į vienuolyną išsiveržusių saracénų kareivių antpuoli, parodydama jiems Švenčiausiąjį Ostiją.

Giuseppe Cesari (1568 – 1640), Šventoji Klara ir Asyžiaus puolimas. Sankt Peterburgas, Ermitažo muziejus.

Enrico de Vroom (1587), Šventosios Klaros stebuklas.

Senovinis šv. Klaros stebuko atvaizdas

San Damiano vienuolynas Asyžiuje

Karstas su šv. Klaros Asyžietės kūnu.

Ikona Asyžiaus šv. Klaros bazilikoje. Klaros tikėjimas Dievo ir Marijos Sūnumi, pasislėpusiu Eucharistinės duonos skurde, įveikė priešo galybę.

Šventoji Klara, Gianfrancesco dalle Croci didžiojo kryžiaus detalė.

Piero Casentini, Šventoji Klara ir saracénai. Šventojo Kryžiaus vienuolynas Pignataro Maggiore savivaldybėje.

Si Eucharistijos stebuklą cituoja Tomas Celanietas savo knygoje Šventosios Mergelės Klaros legenda. Jis aprašo, kaip šv. Klarai iš Asyžiaus pavyko su Švenčiausiuoju Sakramentu priversti bėgti saracénus, parsidavusius Fridrikui II, Šventosios Romos imperijos imperatoriui ir Sicilijos karaliui. O buvo taip: „Imperatoriaus įsakymu saracénų kareiviai ir lankininkai lyg bičių spiečius dūzgė Asyžiaus prieigose, pasirengę siaubti gyvenvietes ir grobti miestus. Surengė išpuoli prieš Asyžių, numylėtą Viešpaties miestą. Armijai stovint prie miesto vartų, nuožmūs saracénai išsiveržė į San Damijano vienuolyną, į vidinį kiemą, ir laužesi į gyvenamąsias patalpas. Sesės, alpdamos iš baimės, drebančiais balsais su ašaromis šaukėsi Motinėlės, Šventosios Klaros.

Šventoji bebaimė Klara, nors jau sunkiai sirgo, paliepė nuvesti ją prie durų, kad akis į akį susitiktų priešus. Priekyje brolis kapelionas nešė sidabro ir dramblio kaulo déžutę, kurioje buvo pagarbiai saugomas pats Švenčiausasis Kūnas. Suklupusi maldai ji su ašaromis kalbėjo Kristui: „Štai, mano Dieve, nejau Tu nori atiduoti į pagonių rankas savo bejėges tarnaites, kurias ugđžiau iš meilės Tau? Maldauju Tavęs, Viešpatie, apgink šias savo tarnaites, nes aš viena pati jų negaliu išgelbėti. Staiga iš piksidės nuskambėjo tarsi vaiko balsas: „Aš jus visada saugosiu!“ – „Mano Viešpatie, – pridūrė ji, – jei Tau patiktų, apsaugok ir ši miestą, kuris dėl Tavo meilės mus išlaiko.“ Kristus jai atsakė: „Jis patirs išmėginimų, bet aš būsiu prie jo ir jį ginsiu.“

Šventoji atsitiesė, pakėlė ašarotą veidą ir nuramino seseris: „Užtikrinu jus, mano dukros, kad nepatirsite nieko pikto, tik pasitikėkite Kristumi.“

Ir iš karto kareiviai, apimti baimės, greitai pabėgo, peršokdami sienas: juos iš vėžių išmušė maldos ir Sakramento jėga. Seserims, kurios girdėjo balsą, Klara griežtai prisakė: „Mano mieliosios dukros, kol aš gyva, niekam neprasitarkite apie šį balsą.“